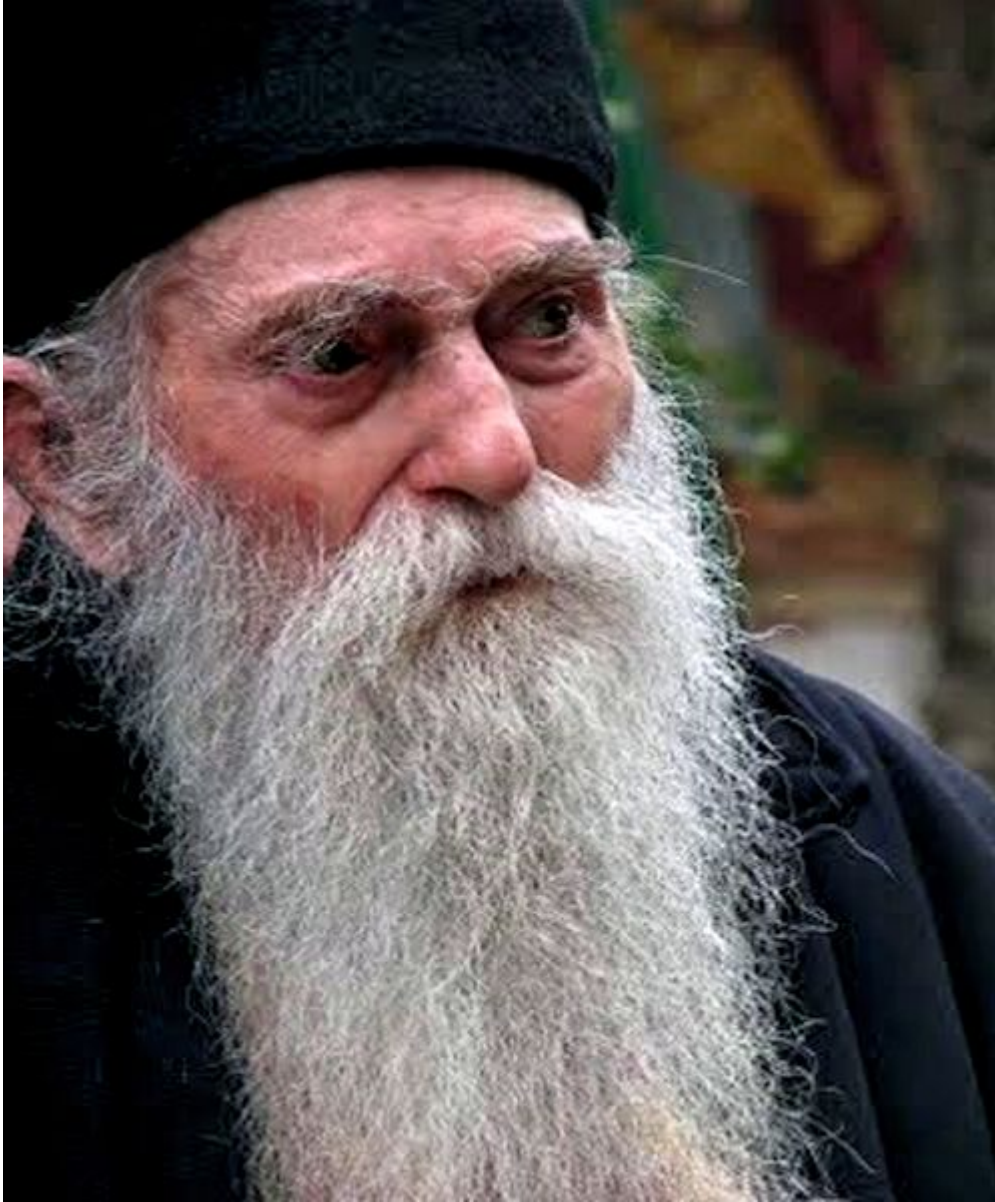

14 Νοεμβρίου 2014

“Τι πρέπει να κάνουμε, όταν η πίστη εξασθενήσει;”

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

Πατήρ Αρσένιος Παπατσιωκ

Εάν ευρίσκεσαι σέ κατάσταση πνευματικής εσωτερικής οπισθοχώρησης, σίγουρα η πίστις αδυνατεί. Πώς να μην κλονισθή η πίστις! Ακόμη και στους άγιους διαπιστώνει κανείς περιπτώσεις ταλαντεύσεως στην πίστη, αναβάσεως και καταβάσεως. Γιατί σε εγκαταλείπει η Χάρις; Για να μην υπερηφανεύεσαι, να μη λέγεις: «Να, κοίταξε εγώ που έφτασα»! Οπότε σε εγκαταλείπει η Χάρις για να

ταπεινωθείς. Αλλά σ' αυτές τις περιόδους της ζωής σου, να μή χάσης και την πίστη σου. Συ πρέπει να είσαι πάντοτε εν εγρηγόρσει.

Διότι δεν φέρεις αποτέλεσμα έστω και με πολλή προσευχή, αν κάνης, όση με την Χάρι του Θεού, εφ' όσον σύ θέλεις με κάθε τρόπο την βοήθεια του Θεού.

Είναι αλήθεια ότι ο σατανάς έρχεται να σου αρπάξει τον νου, αλλά εσύ δεν πρέπει να ξαφνιάζεσαι, ούτε να αδημονείς, διότι αυτός (ο σατανάς) δεν ησυχάζει να σε ενοχλεί. Ο Θεός γνωρίζει τί θέλεις. Μή φοβάσαι καθόλου και συνέχισε την προσευχή σου. Εάν λέγεις την ευχή: «Κύριε, Ιησού Χριστέ, Υιέ του Θεού, ελέησόν με τον αμαρτωλό», μη φοβήσαι πλέον τον διάβολο. Διότι δεν μπορεί να ακούει και να υποφέρει την δύναμη του Ονόματος του Χριστού. Βλέπεις;

Υπάρχει έλλειψη εσωτερικού αληθινού βιώματος και όχι λογικής. Θα πρέπει να καταλαβαίνεις σίγουρα αυτά τά θέματα.

Όσον αφορά την ταλάντευση πού είχαν και οι Άγιοι υπάρχει ένας λόγος του Αποστόλου Παύλου πού λέγει: «Μνημονεύετε των ηγουμένων υμών, οιτινες ελάλησαν υμίν τον λόγον τον Θεού, ων αναθεωρούντες την εκβασιν της αναστροφής μιμείσθε την πίστιν» (Έβρ. 13,7). Δηλαδή στο τέλος της ζωής τους τελειοποιήθηκαν και έχουν δυνατό και αληθινό διδακτικό λόγο. Επομένως ημείς πού είμεθα σε μάχη, μας βοηθεί τώρα η Χάρις του Θεού. Μάχη όμως είναι ολόκληρη η ζωή μας και πειραζόμεθα από τον διάβολο συνεχώς.

Πρέπει να προσευχώμεθα μόνον, όταν πειραζόμεθα από τον διάβολο; Όχι! Πρέπει να προσευχώμεθα και όταν δεν έχουμε πειρασμούς. Εάν όμως μας πειράζει και αυτό του το επιτρέπει ο Θεός, είναι μία επιπλέον ευκαιρία να αγωνιστούμε για να λάβουμε στεφάνους και δεν θα μας κυριεύση το δυστυχημένο αυτό θηρίο (διάβολος).

Έχουμε ανάγκη από μια κατάσταση συνεχούς εσωτερικής εγρηγόρσεως και τότε η Χάρις του Θεού θα μας βοηθη. Διότι, χωρίς -την Χάρι του Θεού, δεν μπορούμε να σωθούμε. Είναι αδύνατο να σωθείς, όσο και μέγας ασκητής να είσαι, ελπίζοντας στα καλά σου έργα και όχι στην Χάρι του Θεού. Άκουσε τι είπε στον άγιο Σιλουανό τον Αθωνίτη ο Χριστός: -<<Κράτησε τον νου σου στον άδη και μην απελπίζεσαι», δηλαδή δεν του είπε ότι θα σωθείς με τά έργα σου. Και ποιος ήτο ο Μέγας Αντώνιος, όλοι γνωρίζουμε. Δεν σώζεται ο άνθρωπος από τά έργα του, αλλά από την Χάρι του Θεού λέγει ο Σωτήρ: «Τά αδύνατα παρ ανθρώποις, δυνατά παρά τω Θεώ εστί» (Λουκ. 18,27). Τον ρώτησε ο Απόστολος Πέτρος: «Και τί θα κάνουμε, Κύριε, ποιός μπορεί να σωθεί»; (Πρβλ. Ματθ. 19, 25). Συνεπώς δεν μάς σώζουν τά έργα μας, αλλά το έλεος του Θεού, αρκεί εμείς να έχουμε εσωτερική εγρηγόρηση και προσευχή. Δεν αξίζεις να λάβεις χαρίσματα, παρά μόνο, όταν ζεις με βαθιά εσωτερική ταπείνωση.

Βλέπετε τον άγιο Κήρυκο με την μητέρα του, την αγία = Ιουλίττα, οι όποιοι βασανίσθηκαν από τους ειδωλολάτρες. ' Ο μικρός Κήρυκος έφθανε την μητέρα του

μέχρι τὰ γόνατά της και είπε στον τύραννο: Κι εγώ πιστεύω στον Χριστό. Και ο τύραννος τον κτύπησε με την μπότα του στην κοιλιά, τον πέταξε στον τοίχο και τον σκότωσε επί τόπου. Και συναριθμήθηκε το παιδάκι αυτό στην χορεία των μαρτύρων της πίστεώς μας. Τά Λείψανα αυτού του αγίου νηπίου, τά βαστάζει με ευλάβεια ιερέυς και τά προσκυνούν οι πιστοί χριστιανοί μας.

Βλέπετε ότι μέσα σέ ένα ομολογιακό λόγο κρύβεται η σωτηρία μας; Μια εσωτερική κατάσταση αγάπης για τον Χριστό, έστω με επώδυνο τέλος, έφερε τον άγιο Κήρυκο στην Βασιλεία των ουρανών. Ανέστη ο Χριστός! Είμεθα βαπτισμένοι, έχουμε φύλακα άγγελο, ο Θεός μας διδάσκει: «Ζητείτε και ευρήσετε.,ή τις εστί εξ υμών άνθρωπος, ον εάν αίτηση ο υιός αυτού άρτον, μη λίθον επιδώσει αύτω;» (Ματθ. 7, 9). Κι Εγώ δεν θα σάς δώσω άρτο, ολιγόπιστοι Χριστιανοί μου; Αυτή είναι η αδυναμία της πίστεως. Δοκιμάσθε, μη παραιτήσθε από το να ζητήτε! Ανάλογα με το μέτρο της πίστεώς σας.

Μένετε ευχαριστημένοι με τά μικρά δώρα του Δημιουργού σας, μή ζητείτε τά μεγαλύτερα. Γνωρίζει Εκείνος αν είσθε και πότε θα είσθε άξιοι για να σας δώσει τά μεγαλύτερα χαρίσματά Του. Ένα μικρό δώρο πού έχεις, μη το βλέπεις μικρό- είναι αυτό πού σου χρειάζεται. Αλλά ο άνθρωπος, επειδή έχει απερίσκεπτη επιθυμία και υπερηφάνεια, θέλει σέ μια στιγμή ολόκληρο τον ουρανό! Όχι! όλος ο ουρανός είναι δικός σου, εάν είσαι ταπεινός και βιώνεις μέσα στην καρδιά σου βαθιά την Χάρι του Αγίου Πνεύματος. Χωρίς την ταπείνωση δεν γίνεται τίποτε. Να το ξέρετε!

Υπάρχει ένα βιβλίο με τίτλο: «Ο Βίος του αγίου Νήφωνος». Αυτόν τον άγιο τον χαρακτηρίζει ιδιαιτέρως η ταπείνωσης. Και τί αποκαλύψεις είχε από τον Θεό, δεν μπορείτε να φαντασθείτε. Στον θάνατό του ήλθαν οι Όσιοι, οι Μάρτυρες να τον πάρουν, ήλθε ακόμη και ο Σωτήρ. Διότι ο όσιος του είπε: «Κύριε πόσο ευτυχής θα ήμουν να είσαι κι Εσύ στον θάνατό μου!»! Τον πήραν από την γη και τον έφεραν όλοι οι Άγιοι με τον Χριστό στην ουράνια κατοικία του.

Όλα αυτά τά έργα τα πραγματοποιεί η ταπείνωσης. Αυτή είναι η μοναδική οδός. Όμως μή πιστεύετε ότι είναι αδύνατον να ζήσετε αυτά τά πράγματα πού είδε και έζησε ο άγιος Νήφων. Όχι! Προσπαθήστε και σεις στο μέτρο των δυνάμεων σας. Ο Χριστός μας λέγει: «Η βασιλεία των ουρανών βιάζεται και βιασταί αρπάζουσιν αυτήν...» (Ματθ. 11,12). Σ' ένα αγώνισμα τρέχουν πολλοί εκείνος όμως πού τρέχει ειλικρινά, δεν τρέχει μάταια. Όποιος πηγαίνει στο αγώνισμα, να μή πιστεύει ότι δεν θα κερδίσει• στο τέλος όλοι κερδίζουν, όσοι έτρεξαν με τιμιότητα, αλλά μόνον μερικοί παίρνουν τά βραβεία.

Υπάρχει το μικρό ποτήρι, το μεγάλο και το μεγαλύτερο. Όλα είναι γεμάτα νερό. Το μικρό ποτήρι δεν στενοχωρείται, διότι δεν χωρεί μέσα του όσο νερό είναι στο μεγαλύτερο ποτήρι. Το μικρό ποτήρι είναι ικανοποιημένο ότι είναι κι αυτό γεμάτο. Ένας στο μέτρο τών δυνάμεών του, έλαβε το βραβείο, πού είναι το μικρό ποτήρι γεμάτο νερό.

Άλλος, αγωνίστηκε περισσότερο και πήρε βραβείο το μεγαλύτερο ποτήρι. Όλα αυτά τά βραβεία εξαρτώνται από την Χάρι που δίδεται δωρεάν στους ταπεινούς τη καρδία. Ο άνθρωπος που είναι ειλικρινής και ταπεινός, είναι γεμάτος με το δικό του το ποτήρι. Είναι ευχαριστημένος και δεν βασανίζεται με τον λογισμό του ότι ο άλλος είναι πιο ευχαριστημένος απ' αυτόν, διότι έχει πιο πολλή Χάρι στο δικό του ποτήρι.

Ακούσατε για τον άγιο Ιωάννη τον Ευαγγελιστή, τον όποιον αγαπούσε ο Ιησούς. Άραγε δεν αγαπούσε ο Ιησούς τούς άλλους Μαθητές; Τούς αγαπούσε, αλλά ο άγιος Ιωάννης είχε μεγαλύτερη δύναμη να εγκολπώνει μέσα του την Αγάπη. Ο Χριστός έπρεπε να τον κρατά πάντα κοντά Του, διότι ήτο ποτήρι πρώτου μεγέθους. Όμως όλους ο Χριστός τούς αγαπούσε και όλοι ήσαν γεμάτοι, έκαστος κατά το μέτρο της δυνάμεως της αγάπης του προς αυτόν. Και τότε δεν δικαιολογείται η ταλαίπωρη ζήλια μεταξύ τους. Διότι έχει διαπιστωθεί ότι ουδέποτε σέ ταλαιπωρεί κάποιος που έχει ασθενέστερο πνευματικό βίωμα από σένα στη ζωή του. Ακόμη και μεταξύ των λαϊκών και μοναχών. Ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος λέγει για τον μοναχισμό, ότι αυτός είναι ο δρόμος προς τον όποιο πρέπει να φθάσουν όλοι ως προς τα βιώματά του. Όλοι δεν μπορούν να υπάγουν στο μοναστήρι. Δεν πειράζει. Παραμένουν εκεί που ευρίσκονται και ανάλογα με τον αγώνα τους, φθάνουν στην τελειότητα.

Γεμίζουν το δικό τους ποτήρι με θεία Χάρι. Δεν σώζονται μόνον οι μοναχοί. Αυτοί προσπαθούν να εφαρμόσουν τον υψηλό λόγο που είναι η κορυφή της Γραφής: «εάν θέλης τέλειος είναι...» (Ματθ. 19, 21).

Οπότε αυτοί είναι προσκαλεσμένοι για αυτήν την ζωή. Διότι οι εντολές είναι εντολές που σέ σώζουν και είναι και ευαγγελικές συμβουλές που σέ προσκαλούν σέ μια τελειότερη ζωή. Αυτό δεν σημαίνει ότι ο άνθρωπος που έχει γυναίκα δεν σώζεται. Όποιος σώζεται είναι μακάριος, είναι άγγελος. Αλλά υπάρχουν ουρανοί και ουρανοί, τόποι και τόποι. Υπάρχουν τέλειοι άγιοι, όπως ο Μέγας Αντώνιος, ο Ιωάννης ο Χρυσόστομος, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι και οι μαθητές τους δεν είναι μακάριοι, οι όποιοι κι αυτοί σώθηκαν διότι όποιος σώζεται είναι ένας άγγελος.